

HERALDICKÁ KANCELÁŘ „DAUPHIN“
* Stanislav Kasík * U Hřiště 1995 * 413 01 Roudnice nad Labem *
* ☎ 603 219 892 * e-mail: s.kasik@tiscali.cz *

Vážený pan
Luboš Přibyl
starosta obce
Zlatá

Roudnice nad Labem, 21. května 2019

Vážený pane starosto,

pěkně Vás zdravím. Posílám Vám návrhy obecního znaku a vlajky. Jaký bude další postup? Nyní bude konat obec. Z předložených návrhů vyberou zastupitelé jeden znak a k němu jednu vlajku. Při výběru vlajky je nezbytně nutné respektovat vlajku příslušnou ke konkrétnímu znaku - vlajka musí se znakem korespondovat (nelze např. ke znaku č. 1 přiřadit vlajku č. 4/2). Prosím, aby výběr nebyl činěn způsobem, že budou vybrány návrhy dva a konečné rozhodnutí o výběru pak bude pomyslně delegováno na mě nebo dokonce na Podvýbor pro heraldiku a vexilologii PSPČR - „tudy cesta nevede“, bylo by vše tak jako tak vráceno zpět obci k rozhodnutí.

Váš výběr mi prosím sdělte (stačí telefonicky) a já připravím všechny podklady pro zahájení schvalovacího řízení. Materiály Vám opět pošlu poštou a v přiloženém dopise Vám sdělím jak se vším naložit. Předesílám, že k žádosti o schválení a udělení symbolů obce je nezbytně nutné přiložit ověřenou (resp. originálně podepsanou) kopii zápisu zasedání OZ, na kterém se o znaku a vlajce obce rozhodlo - prosím, počítejte s tím. Po odeslání žádosti, kterou Vám vypracuji, bude první fáze konstituování obecních symbolů ukončena. Ve druhé fázi dojde k projednávání žádosti zmíněným podvýborem pro heraldiku a vexilologii, který Vás o svém rozhodnutí bude písemně informovat. Pak bude následovat slavnostní udělení předsedou Poslanecké sněmovny PČR konané v Praze v budově PS.

Přeji Vám i obci vše dobré.

Stanislav Kasík

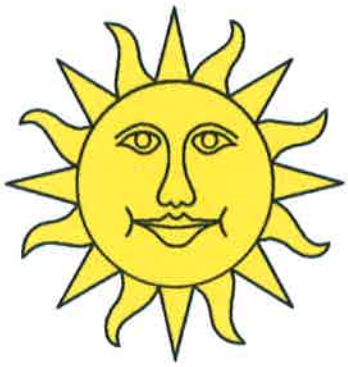
Stanislav KASÍK
Heraldická kancelář "Dauphin"
U Hřiště 1995, 413 01 Roudnice n.L.
DIČ CZ491218321

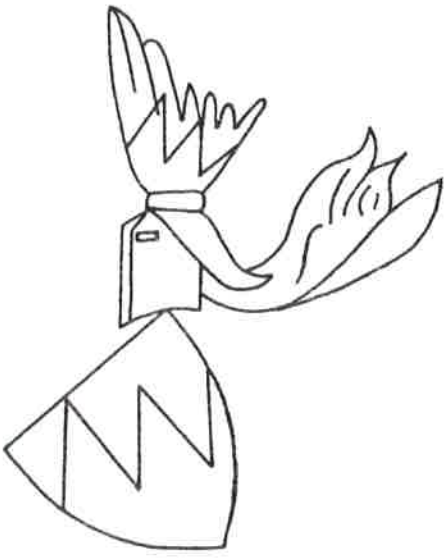
Prosím o uhrazení přiložené faktury. Předem Vám děkuji.

STANISLAV KASÍK
HERALDICKÁ KANCELÁŘ
„DAUPHIN"
ROUDNICE NAD LABEM
2019

ZLATÁ

Návrhy znaku a vlajky

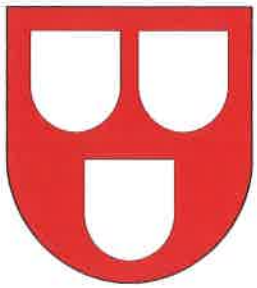

Vlevo: erb Jana Rosta na jeho pečeti z roku 1359 (kresba Michal Fiala).
Vpravo: erb knížat z Liechtensteina (kresba Jiří Louda).

Stanislav Kasík
Heraldická kancelář
„Dauphin“
Roudnice nad Labem
2019

ZLATÁ

Poznámky k návrhům obecního znaku a vlajky

Znak středověkého cechu malířů štítů

O TVORBĚ OBECNÍCH ZNAKŮ

Z poznání historického vývoje městských a obecních znaků lze ze skladby užitých znakových figur a dalších souvislostí odvodit pohnutky, stanovit příčiny a inspirace jejich volby. Můžeme je rozdělit do několika skupin. Vyjmenujeme jen některé.

Mnoho obecních znaků je odvozeno od znaků vrchností. Ať od znaku krále u měst královských, či od znaku šlechtického majitele, biskupa nebo církevní instituce u měst poddanských. Při jejich tvorbě bylo snahou navrhovatelů odlišit nějakým způsobem znak obce od znaku vlastníka. Stávalo se tak různými způsoby, jakými bylo přijetí pouhé části znaku, umenšení znakových figur, změna tinktur znakového pole či znamení, nebo doplnění další figurou nebo znamením atp.

Jinou skupinu tvoří znaky odvozené od přírodních podmínek. Například použitím figury kopce je charakterizováno prostředí, ve kterém obec leží. Vlnité břevno má obvykle souvislost s existencí vodního toku. Stejným způsobem vypovídá vyobrazení skály. Stromy mohou symbolizovat okolní lesy. Některá znamení ukazovala na převažující zaměstnání obyvatel. Proto se objevují ve znacích motivy zemědělské, vinařské, chmelařské, rybářské, hornické atd. Ve znacích se připomínaly i různé události.

Jednu z nejcennějších skupin jsou znaky ukazující užitými symboly na jméno obce. Tak jak je například jabloň ve znaku Jablonce nad Nisou, rak ve znaku Rakovníka, sova ve znaku Sovínek, či měsíc - luna ve znaku Loun. Takovým znakům se říká „znaky mluvící“.

Současné tendence ve tvorbě obecních znaků se přidržují již osvědčených metod a postupů. Přesto jsou některé figury pro obce bez statutu města nepoužitelné. Například hradby, jejichž fyzická existence byla vysoce ceněnou výsadou a pýchou každého města a zároveň jejich nejpřípadnějším symbolem.

Podvýbor pro heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky preferuje u obcí znaky jednodušší, které více odpovídají původním praktickým funkcím znaků a také významu uživatele. Podoba navrženého znaku musí bezpodmínečně být v souladu s pravidly, zásadami a uzancemi heraldiky. Nemá kolidovat se znaky již v České republice užívanými. Má být jednoznačným a nezaměnitelným symbolem konkrétní obce.

V heraldice platí, že znak je posuzován nikoliv z pohledu pozorovatele, ale z pohledu nositele. Proto je v popisu používáno stranového určení „vlevo“ a „vpravo“ ve zdánlivém rozporu s pozorovaným vyobrazením, kde jsou například figury v polohách právě opačných.

Z HISTORIE OBCE

Následující řádky nemají ambici být vyčerpávajícím pojednáním o historii obce. Budou zmíněny především ty skutečnosti, které mohou být pro výběr heraldických figur do znaku obce inspirující.
V následujícím textu se, krom jiného, budu opírat o zpracování historie obce Zlatá od Jana Psoty ml., kronikáře obce Hradešína, který mi svůj text napsaný k 650. výročí obce poskytl (Psota, Jan: Zlatá. 650 let. Praha 2007). Za tuto laskavost mu velice děkuji. Je zřejmé, že v následujícím zpracování stručné historie obce Zlatá, se mnohé informace, již uvedené panem Psotou, budou opakovat

První zmínka o vsi Zlatá v písemných historických pramenech je z roku 1357, kdy majitel vsi měšťan Starého Města pražského Donát Rost veřejně oznamuje, že hodlá vsi Sluštice a Zlatou znovu založit na právu německém. Z obsahu latinsky psaného zápisu vyplývá, že vyzývá případné držitele právních nároků k vyjádření svých námitek (Teige, Josef: Základy starého místopisu Pražského. Oddíl I. Staré Město pražské. Díl I. Praha 1910, s. 286, No 34, dále je Teige; Profous, Antonín – Svoboda, Jan: Místní jména v Čechách. Jejich vznik, původní význam a změny. Díl IV. Praha 1957, s. 778, dále jen Profous-Svoboda). „Znovuzaložení vsi na právu německém“ znamenalo, že v již existující vsi bylo provedeno nové přeměření lánů a ty pronajaty do dědičného nájmu za předem stanovených podmínek (emfyteuze). To zajišťovalo trvalý pravidelný finanční výnos tomu, kdo půdu pronajal.

Další zpráva o Zlaté je z roku 1360 a z ní se dozvídáme, že Donát Rost prodal ves Volflinovi Menhartovu z rodu Olbramoviců (Teige, I/I, 1910. s. 286, No 41; Profous-Svoboda, IV. 1957, s. 778). Donát Rost prodal jen Zlatou a nadále držel Sluštice a Břízu. O dalších osudech Zlaté nemáme dostatek zpráv.

Ze Zlaté se v roce 1400 psal Přibík z Vysočan. V roce 1407 a 1408 použil přídomek ze Zlaté Jodok z Třemšína. Před rokem 1414 získal Zlatou staroměstský měšťan Rynart mladší (Reinhard), který se pak psal ze Zlaté a v roce 1417 prodal tvrz a ves Zlatou s poplužním dvorem a dalšími hospodářstvími měšťanu Starého Města pražského Janovi Schwarzensternovi a jeho manželce Kateřině. Za husitských válek se Zlaté zmocnili přívrženci kalicha z Prahy. V roce 1436 císař Zikmund Lucemburský postoupil Zlatou Haškovi z Valdštejna, který se oženil s Brigitou, dcerou Kateřiny Schwarzensternové z jejího prvního manželství (Sedláček, August, Hrady, zámky a tvrze Království českého. Díl XV. Kouřimsko, Vltavsko a jihozápadní Boleslavsko. Praha 1927, s. 128, dále jen Sedláček, Hrady).

Další osudy vsi Zlaté nejsou příliš zřetelné. Před rokem 1461 vlastnil Zlatou Matěj Mnich ze Zvíkovce a ze Zlaté. V roce 1461 dědil ves jeho syn Václav, připomínaný naposledy v roce 1491. Po tomto roce koupil Zlatou Jakub Pechanec z Karlovic a připojil ji ke statku Karlovice. Jakubovi vnukové Matouš a Burian vložili tvrz Zlatou s příslušenstvím do obnovených Zemských desek, jejíž kvaterny shořely při požáru Pražského hradu v roce 1541. Od roku 1563, v němž se bratři rozdělili, byl vlastníkem Zlaté Matěj Pechanec. Po něm Zlatou dědil Mikuláš Skalský z Dubu, který ves s tvrzí připojil ke statku Sluštice (Sedláček, Hrady XV. 1927, s. 229; Holec, František a kol.: Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. VIII. Praha a okolí. Praha 1988, s. 177-178).

Mikuláš Skalský, rytíř z Dubu, byl za účast v českém stavovském povstání (1618-1620) souzen konfiskační komisí a dne 26. 5. 1623 odsouzen ke ztrátě třetiny jmění. Propadl statek Sluštice, který zahrnoval: *„tvrz a ves Sluštice s dvorem poplužním a vsi Zlatá (Zlatý) a Třebohostice (Třeboštice)...“*. Konfiskované statky koupil dne 14. 8. 1623 Karel kníže z Liechtensteina (Bílek, Tomáš V.: Dějiny konfiskací v Čechách po r. 1618. Praha 1882, s. 515). Ten ve stejném roce získal z konfiskace po Václavu Šťastném Rousovi z Vražkova statek Nupaky, k němuž připojil ves Zlatou. V roce 1623 koupil od Albrechta z Valdštejna také panství Škvorec. K tomuto panství byla Zlatá připojena v roce 1657 (Psota, Zlatá). Součástí Škvoreckého panství zůstala Zlatá až do konce patrimoniální správy, která byla v roce 1850 nahrazena správou státní zřízením okresních soudů, okresních, městských a obecních úřadů (Sedláček, August: Místopisný slovník historický Království českého [Praha 1908], s. 1018).

Historická topografická literatura z 18. a 19. století přináší o obci Zlatá některé statistické údaje.

V roce 1788 patřila Zlatá k panství Škvorec, které v té době vlastnil Alois I. Josef kníže z Liechtensteinu (1759-1805). Zpráva o vsi Zlatá je velice stručná – ves tvořilo 10 domů (Schaller, Jaroslaus: Topographie des Königreichs Böhmen. Zehnter Theil. Kauržimer Kreis. Prag und Wien 1788, s. 320 n.).

V roce 1844 příslušela Zlatá k alodiálnímu panství Škvorec, v majetku Aloise II. knížete z Liechtensteinu (1796-1858). Zlatou tvořilo 17 domů se 124 obyvateli, včetně 4 protestantských a jedné židovské rodiny. Ves byla přifařena do Sluštic (kostel sv. Jakuba Většího; Sommer, Johann Gottfried: Das Königreich Böhmen. Zwölfter Band. Kauřimer Kreis. Prag 1844, s. 202 n).

V roce 1900 měla Zlatá 21 dům a 134 obyvatel české národnosti. Přifařena byla do Sluštic (kostel sv. Jakuba Většího). Příslušela k hejtmanství a politickému okresu Český Brod (Ottův slovník naučný. Díl XXVII. Praha 1908, s. 633).

O JMÉNU

Jazykovědci Antonín Profous a Jan Svoboda se významem místního jména „Zlatá“ nezabývají. Pouze odkazují na polské místní jméno „Złota“ (Profous-Svoboda, IV., 1957, s. 779). Zřejmě vycházejí z jednoznačnosti jména, který má vztah ke „zlatu“. Ostatně první známé jméno vsi Zlatá z roku 1357 je ve tvaru substantivním „Zlatho“, čilo „Zlato“ a nikoli adjektivním „Zlatá“. Možné důvody pro takové pojmenování vsi zmíněnými jazykovědci vyloženy nejsou.

Místní a pomístní jména, která ve tvarech jednoslovných i složitějších odkazují na „zlato“ (Zlatnice, Zlatník, Zlatý potok, Na zlatkově, Na zlatech) mohou mít původ v hornickém způsobu získávání zlata například rýžováním. Jiné výklady místních a pomístních jmen obsahujících slovo „zlato“, „zlatý“ mohou odkazovat na kvalitní pozemky, k nimž měl majitel citový vztah. Ale stejně tak může jít o ironické pojmenování pozemků neúrodných. Také se jméno dává do souvislosti s výskytem slídy v půdě („zvané kočičí zlato“), s barvou hlíny („zlatý jíl“) nebo s profesí či jménem majitele („zlatník“, „Zlatník“). Za nepravděpodobné jsou označovány výklady, které se vztahují k nálezům zlatých předmětů nebo mincí, ke zralé pšenici, jež byla „jako zlatá“, žlutému podzimnímu listí na stromech (Olivová-Nezbedová, Libuše: Pomístní jména v Čechách. O čem vypovídají jména polí, luk, lesů, hor, vod a cest. Praha 1995, s. 411-412).

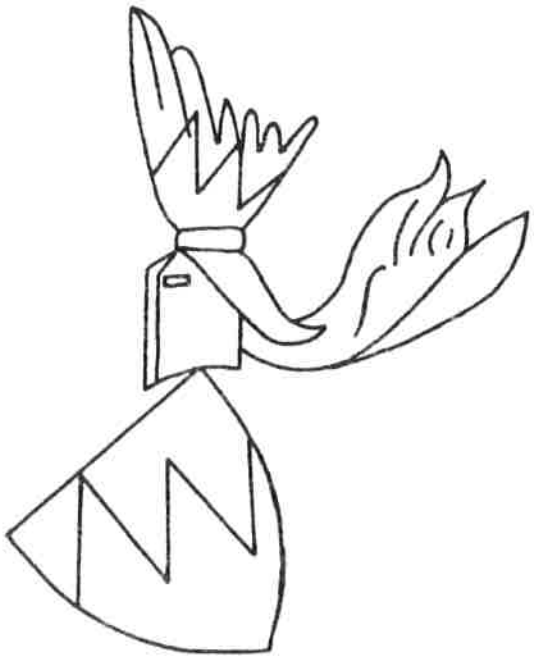

Pečetidlo rychty vsi Třebohostice-Zlatá z roku 1801
(foto Jan Psota).

O RYCHTÁŘSKÉ PEČETI Z ROKU 1801

Do dnešních časů se dochoval typář rychtářské pečeti ze vsi Třebohostice-Zlatá z roku 1801. Kruhové pečetní pole ohraničené drobným věnečkem mezi dvěma linkami nese nápisovou pásku

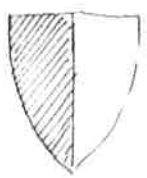
uvnitř ohraničenou perlovcem (perly navlečené na šňůrce?) a s počátkem na 7. hodině a koncem na 5. hodině. Opis je majuskulou: WES TREBOHOSTITZ ZLATA. V pečetním poli jsou vztyčené hrábě, vynikající z dvouúrovňové podesty (dolní delší). Hrabiště provází pod hrabicí letopočet rozdělený po dvou číslicích na každé straně 18–01. Z horní podesty na každé straně hrabiště roste odkloněně palmová ratolest (děkuji Janovi Psotovi za poskytnutí fotografie).

Erb Jana Rosta na pečeti z roku 1359
(kresba Michal Fiala).

O ERBECH NĚKTERÝCH HISTORICKÝCH VLASTNÍKŮ ZLATÉ

První, historickými písemnými prameny doložený vlastník Zlaté, byl Donát Rost (1357). Rostové byl pražským staroměstským patricijským rodem. Jejich erb z poloviny 14. století známe. V roce 1359 pečetil Jan Rost pečetí, v níž byl štít kosmo čtyřikrát nahoru lomeně dělený, klenotem bylo křídlo s figurou ze štítu (Fiala, Michal: Heroltské figury ve znacích měšťanů Starého Města pražského v době předhusitské. Heraldická ročenka 1989. Praha 1989 s. 29-44; Sedláček, August: Atlasy erbů a pečetí české a moravské středověké šlechty. Svazek 3. Edidit Vladimír Růžek. Praha 2002, fol. 374v, dále jen Sedláček, Atlasy; Sedláček nepřesně odečetl podobu figury ve štítu a zaznamenal si do svého pracovního sešitu štít pětkrát nahoru lomeně dělený).

1400 Přibík z Vysočan, z Zlaté. Var 218.

1488 Václav Zlatský ze Zvíkovce
odjinud z Zaječic. W 111.

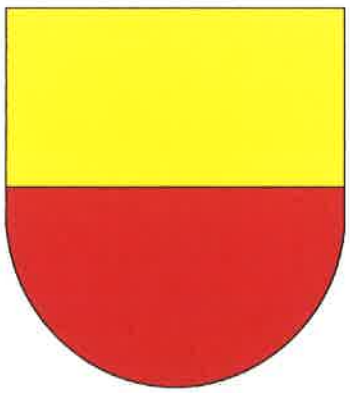
Štít erbu Přibíka z Vysočan a ze Zlaté (1400) a Václava Zlatského ze Zvíkovce a Zaječic (1488)
(kresba August Sedláček dle pečetí).

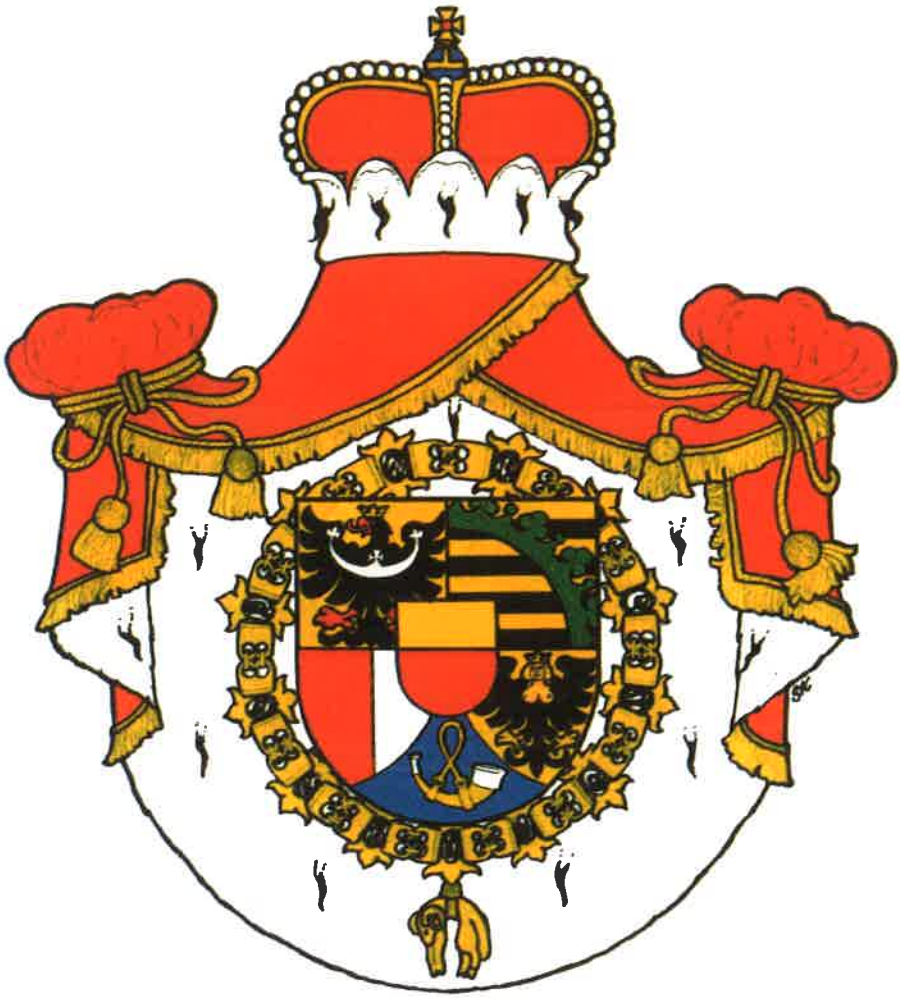
Zlatští ze Zvíkovce

(kresba Milan Mysliveček).

Několik držitelů Zlaté v 15. století mělo v erbu polcený štít s klenotem býčích rohů. Tak Přibík z Vysočan a ze Zlaté (1400), Předbor ze Zlaté (1416, zde známe pouze klenot býčích rohů), Václav Zlatský ze Zvíkovce, odjinud ze Zaječic (1488; Sedláček, Atlasy, sv. 3, 2002, fol. 220r, 278v). Vzájemnou příbuznost nedokážeme potvrdit. Barevnost erbu známe pouze u Zlatských ze Zvíkovce, který je popisován takto: „*...štít zhora polovičný modrý a bílý a za klénot dva rohy, pravý modrý bílý a levý bílý modrý...*“ (Sedláček, August: Českomoravská heraldika. Část zvláštní. Praha 1925, s. 275). V dnešní odborné terminologii bychom tento erb popsali: Modro-stříbrně polcený štít. Na štítu přilba s modro-stříbrnými přikrývadly a klenotem jsou dva dělené býčí rohy, pravý modro-stříbrně, levý stříbrno-modře.

Základní rodový erb Liechtensteinů.

Erb knížat z Liechtensteinu s kolanou Řádu Zlatého rouna
(kresba Stanislav Kasík).

Rod knížat z Liechtensteina patří ke starým dolnorakouským šlechtickým rodům. První známý předek „Huc de Lichtenstein" se připomíná v letech 1133-1156 a psal se po hradě postaveném nedaleko Mödlingu u Vídně. Na Moravě se rod usadil v roce 1249, kdy Jindřich z Liechtensteina získal od krále Přemysla Otakara II. hrad Mikulov. Do knížecího stavu byl v roce 1608 povýšen, jako první v rodě, Karel z Liechtensteina (1569-1627), pozdější vévoda opavský (1613) a krnovský (1622), rytíř Řádu Zlatého rouna (1622), místodržitel Českého království a zakladatel tzv. karlovské linie rodu. Druhým z rodu povýšeným do knížecího stavu v 1623 byl mladší Karlův bratr Gundakar, zakladatel tzv. gundakarovské linie rodu. Jan Adam Andreas kníže z Lichtensteinu byl posledním členem karlovské rodové linie. Dědicem karlovské linie se stal Antonín Florián kníže z Liechtensteinu z gundakarovské linie rodu. Knížata z Liechtensteinu užívala složitého znaku, ale původním erbem byl zlato-červeně dělený štít. V 17. století prošel knížecí erb několika úpravami. Nakonec se ustálil v podobě, která je dána popisem: Čtvrcený štít se sníženým vydutým hrotem v patě štítu a středním štítkem děleným zlato-červeně. V 1. zlatém poli černá korunovaná orlice s červenou zbrojí a stříbrnou pružinou na hrudi 2. pole sedmkrát dělené zlato-černě a přes vše kosmou vypouklá zelená routová koruna. 3. pole červeno-stříbrně polcené. Ve 4. zlatém poli černá korunovaná harpyje. V modrém hrotu zlatá lovecká trubka. Štít leží na knížecím plášti splývajícím z knížecí koruny (Gall, Franz: Österreichische Wappenkunde, Wien-Köln 1977, s. 276; Sedláček, August: Českomoravská heraldika. Část zvláštní. Praha 1925, s. 509).

NÁVRHY ZNAKU

Znak č. 1 – Štít kosmo dělený, nahoře zlatý, dole čtyřikrát lomeně nahoru červeno-stříbrně dělený.

Dolní červeno-stříbrné pole je inspirováno erbem Rostů, z nichž Donát Rost v roce 1357 figuruje v první zmínce o vsi Zlatá v historických písemných pramenech. Barevnost erbu neznáme, ale lze ji předpokládat například podle erbu Olbramoviců (později ze Škvorce), který byl původně pilovitě kosmo dělený a pozdější poněkud odlišná podoba plamenitého kosmého dělení byla červeno-stříbrná. Horní zlaté pole lze chápat jako odkaz na jméno obce Zlatá. Ve druhé rovině pole zlaté a červené je v základním rodovém erbu knížat z Liechtenštejna, kteří byli ve Zlaté poslední vrchností. Znak svým způsobem „zobrazuje" téměř celou historii obce.

Znak č. 2 – V modrém, zlatě lemovaném, štítě slunce s tváří a paprsky střídavě přímými a vlnitými.

Smyslem znaku je poukázat na jméno obce. Obecně vnímaným synonymem pro zlatou je slunce. V době, kdy nebyla známa Mendělejevova periodická tabulka prvků, bylo zlato označováno obrazem slunce (stříbro měsícem; tak i v heraldice v době kdy nebylo ustálené šrafování pro jednotlivé tinktury). Modré pole symbolizuje oblohu, na níž slunce je. Lem, který vše ohraničuje, vyjadřuje pomyslnou pospolitost obce.

Znak č. 3 – Polcený štít. Vpravo ve zlatém poli červené vztyčené hrábě. Vlevo pole modro-stříbrně polcené.

Zlaté pole odkazuje na jméno obce. Hrábě jsou inspirovány rychtářskou pečetí vsi Třebohostice-Zlatá. Červené hrábě a zlaté pole jsou tinktury z erbu knížat z Liechtensteina, poslední vrchnosti ve Zlaté. Modro-stříbrně polcené pole je inspirováno erbem Zlatských ze Zvíkovce, kteří Zlatou vlastnili v 15. století a jméno vsi našlo uplatnění v jejich rodovém jménu. Polcený štít byl používán řadou vlastníků Zlaté v době před husitskými válkami.

Znak č. 3A – Polcený štít. Vpravo ve zlatém poli červené vztyčené hrábě. Na každé straně hrabiště zelená odkloněná palmová ratolest. Vlevo pole modro-stříbrně polcené.

Variantní návrh znaku k předchozímu návrhu přidáním palmových ratolesti k hrábím ve shodě s pečetí z roku 1801. Viz také výklad k návrhu č. 3.

Znak č. 4 – Polcený štít. Vpravo modro-stříbrně polcený, vlevo zlato-červeně dělený.

Modro-stříbrně polcené pole je inspirováno erbem Zlatských ze Zvíkovce, kteří Zlatou vlastnili v 15. století a jméno vsi našlo uplatnění v jejich rodovém jménu. Polcený štít byl používán řadou vlastníků Zlaté v době před husitskými válkami. Zlato-červeně dělené pole je inspirováno erbem knížat z Liechtensteina. Znak svým způsobem „zobrazuje" téměř celou historii obce. Zlaté pole lze vnímat jako odkaz na jméno obce.

Znak č. 5 – Sníženě dělený štít. Nahoře v modrém poli zlaté slunce s obličejem s paprsky střídavě přímými a vlnitými, vyplňujícími plochu pole. Pole dole je zlato-červeně dělené.

Slunce poukazuje na jméno obce. Modré pole symbolizuje oblohu. Dolní pole je inspirováno erbem knížat z Liechtensteinu, posledních vlastníku vsi. Na jméno obce Zlatá odkazuje i zlaté pole.

Znak č. 5A – Sníženě dělený štít. Nahoře v modrém poli zlaté slunce s obličejem s paprsky střídavě přímými a vlnitými. Pole dole je zlato-červeně dělené.

Variantní návrh znaku k předchozímu návrhu tím, že tvar slunce je jiný a vrcholy paprsků jsou v pravidelném kruhu. Výklad viz návrh znaku č. 5.

NÁVRHY VLAJKY

Vlajky měst a obcí se podle nepsaného pravidla odvozují od znaku. Barva štítu a hlavní figury je obvykle kombinována na list vlajky v podélných pruzích stejné šířky. Problémem návrhu nové vlajky je nesnadnost nacházení nepoužitých variant, protože kombinace dvou, tří i čtyř podélných pruhů v barvách modré, červené, bílé, žluté a zelené jsou v podstatě vyčerpány.

Úskalím návrhů obecních vlajek je také skutečnost, že dosud není k dispozici všeobecně přístupné kompendium vlajek existujících. Stejně tak jako znak, měla by i vlajka mít takovou podobu, aby její zaměnitelnost s jinými byla vyloučena.

Ke každému z předkládaných návrhů obecního znaku je přiložen návrh vlajky. Jejich podoba vychází z podoby a barevnosti znaku a znakových figur. Snahou bylo přenést i na vlajku informace obsažené ve znaku a zachovat do určité míry jeho schopnost ikonografické výpovědi. Vexilologická terminologie popisující vlajky je odlišná od heraldické, a proto existují rozdíly v pojmenování a popisování téže figury, či téhož jevu.

Velikost vlajky je dána poměrem šířky listu k jeho délce 2 : 3.

Vlajka č. 1/1 – List červeno-žlutě kosmo dělený s bílým trojúhelníkovým polem s vrcholy v dolním rohu, v polovině dolního a v polovině žerďového okraje listu.

Žluté pole je odvozeno od zlaté horní poloviny štítu, červené od dolní, bílé trojúhelníkové pole je inspirováno stříbrným polem.

Vlajka č. 1/2 – List tvoří červený žerďový a žlutý vlající pruh. V červeném pruhu tři žerďové klíny nad sebou, dolní poloviční šířky s vrcholy v první třetině délky listu.

Červený pruh a bílé klíny jsou inspirovány dolní polovinou, žlutý pruh horní polovinou štítu.

Vlajka č. 2/1 – Žlutý list se dvěma modrými klíny s vrcholy v polovině délky listu a vycházející z horní poloviny žerďového a dolní poloviny vlajícího okraje listu.

Žlutý list je odvozen od lemu a slunce a modré klíny od barvy štítu. Klíny vymezují plochu, která může vyvolávat představu velkého písmene „Z“, které je počátečním písmenem názvu obce.

- **Vlajka č. 2/2** – Modrý list se žlutým lemem širokým osminu šířky listu žlutým sluncem s obličejem a dvanácti paprsky střídavě přímými a vlnitými.

Vlajka opakuje podobou znaku.

- **Vlajka č. 3/1** – List tvoří tři svislé pruhy, žlutý, modrý a bílý v poměru 2 : 1 : 1.

Žlutý pruh je odvozen od zlatého pole štítu a modrý s bílým nacházejí inspiraci v levé půli štítu.

- **Vlajka č. 3/2** – List tvoří tři svislé pruhy, žlutý, modrý a bílý v poměru 2 : 1 : 1. Ve žlutém pruhu červené vztyčené hrábě.

Vlajka opakuje podobu znaku.

- **Vlajka č. 3A/1** - Žlutý list se dvěma klíny s vrcholy v polovině délky listu, červeným vycházejícím z horní poloviny žerďového listu a modrým vycházejícím z dolní poloviny vlajícího okraje listu.

Žlutý list je odvozen od zlatého pole, červený klín od hrábí a modrý klín od modrého pole štítu. Klíny vymezují plochu, která může vyvolávat představu velkého písmene „Z“, které je počátečním písmenem názvu obce.

- **Vlajka č. 3A/2** – List tvoří tři svislé pruhy, žlutý, modrý a bílý v poměru 2 : 1 : 1. Ve žlutém pruhu červené vztyčené hrábě. Na každé straně hrabiště zelená odkloněná palmová ratolest.

Vlajka opakuje podobu znaku.

- **Vlajka č. 4/1** – List tvoří modro-bíle polcený žerďový pruh, široký třetinu délky listu a dva vodorovné pruhy, žlutý a červený.

Modro-bílý žerďový pruh opakuje podobu pravého pole štítu, vodorovné pruhy jsou odvozeny od levého pole štítu.

- **Vlajka č. 4/2** – List tvoří tři svislé pruhy, modrý, bílý a žluto-červeně dělený, v poměru 1 : 1 : 2.

Vlajka opakuje podobu znaku.

- **Vlajka č. 5/1** – List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, žlutý a červený, v poměru 6 : 1 : 1. V modrém pruhu dva žluté klíny s vrcholy v polovině délky pruhu a vycházejících z horní poloviny žerďového okraje pruhu a z dolní poloviny vlajícího okraje pruhu.

Žlutý a červený pruh mají oporu v dolní dělené polovině štítu znaku. Modrý pruh je odvozen od modrého pole a žluté klíny od zlatého slunce. Klíny vymezují plochu, která může vyvolávat představu velkého písmene „Z“, které je počátečním písmenem názvu obce.

- **Vlajka č. 5/2** – List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, žlutý a červený, v poměru 6 : 1 : 1. V modrém pruhu žluté slunce s tváří a dvanácti paprsky střídavě přímými a vlnitými.

Vlajka opakuje podobu znaku.

- **Vlajka č. 5A/1** – List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, žlutý a červený, v poměru 6 : 1 : 1. V modrém pruhu žluté slunce s tváří a dvanácti paprsky střídavě přímými a vlnitými.

Vlajka opakuje podobu znaku.

- **Vlajka č. 5A/2** – List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, žlutý a červený, v poměru 6 : 1 : 1. V žerďové polovině modrého pruhu žluté slunce s tváří a dvanácti paprsky střídavě přímými a vlnitými.

Variantní návrh vlajky k předchozímu návrhu tím, že slunce je posunuto blíže k žerdi. Toto posunutí je záměrné, protože v tomto místě vlajka „nejméně vlaje“ a znamení je lépe čitelné a pojmenovatelné. Tím je i vlajka snáze určitelná.

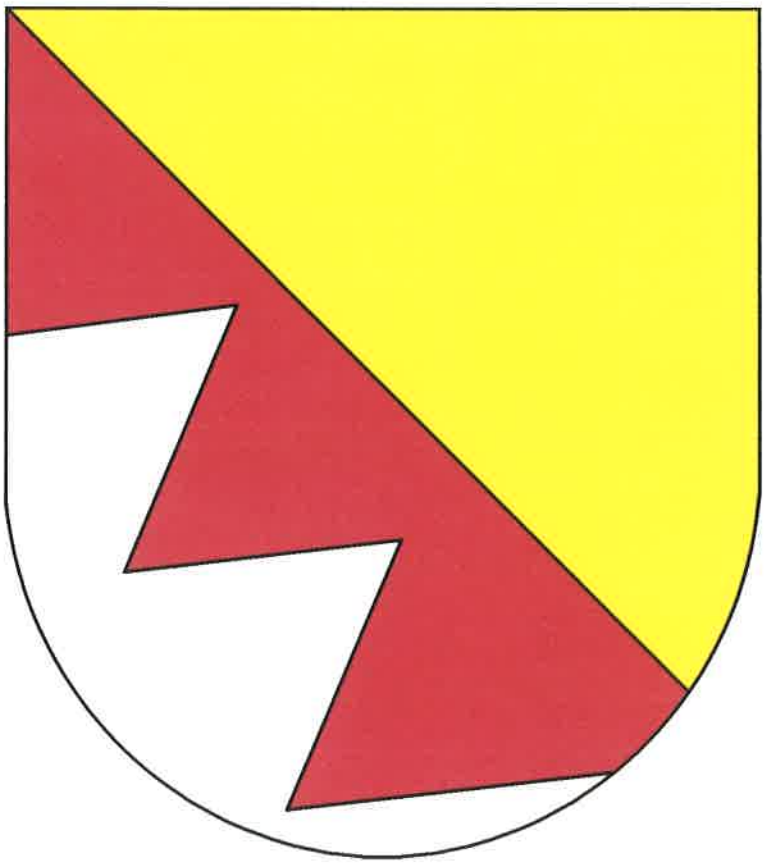
Všechny návrhy znaků i vlajek jsou tvořeny na základně příslušných oborových pravidel, zásad a usancí. Volba kteréhokoliv z nich je volbou dobrou.

Přeji Vám při Vašem rozhodování šťastné okolnosti.

Stanislav Kasík

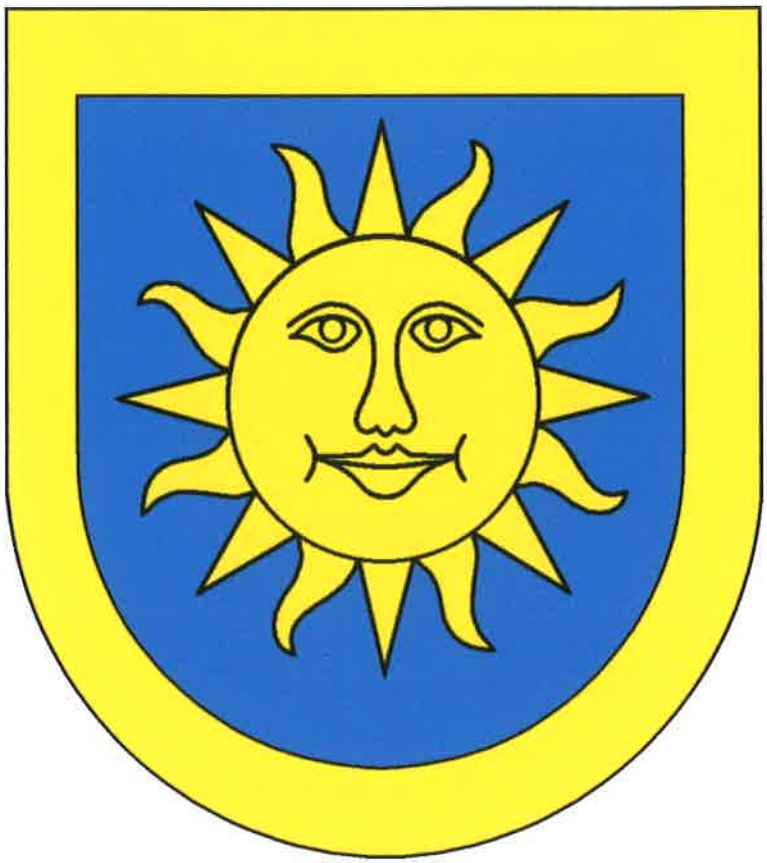
Roudnice nad Labem, 21. května 2019

Stanislav KASÍK
Heraldická kancelář * Dauphin *
U Hřiště 1995, 413 01 Roudnice n.L.
DIČ CZ491218321

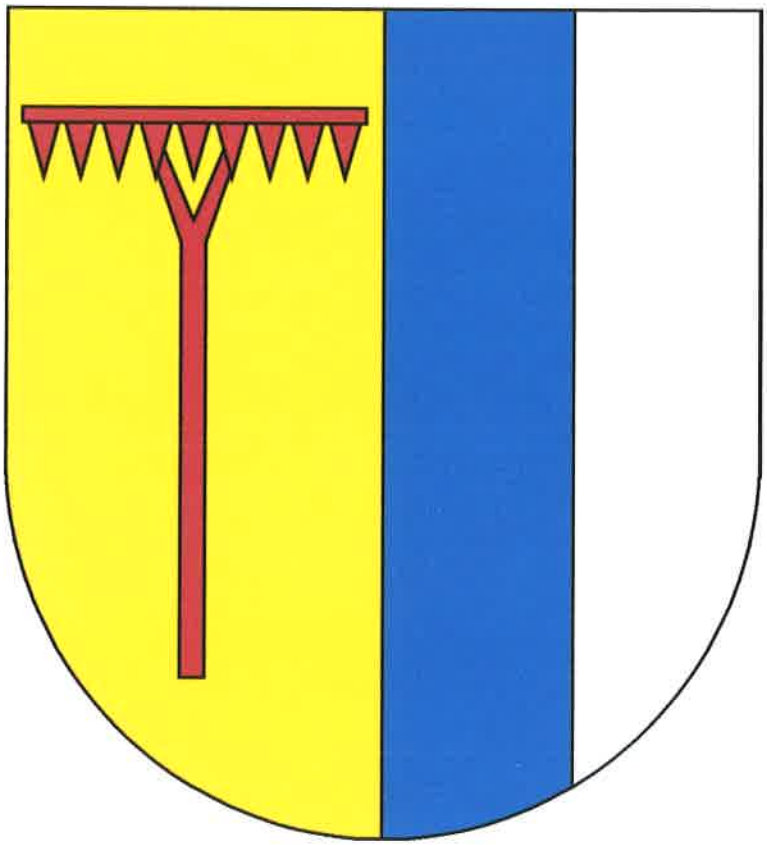
ZLATÁ
Návrh znaku č. 1

Stanislav Kašík

ZLATÁ
Návrh znaku č. 2

Stanislav Kotík

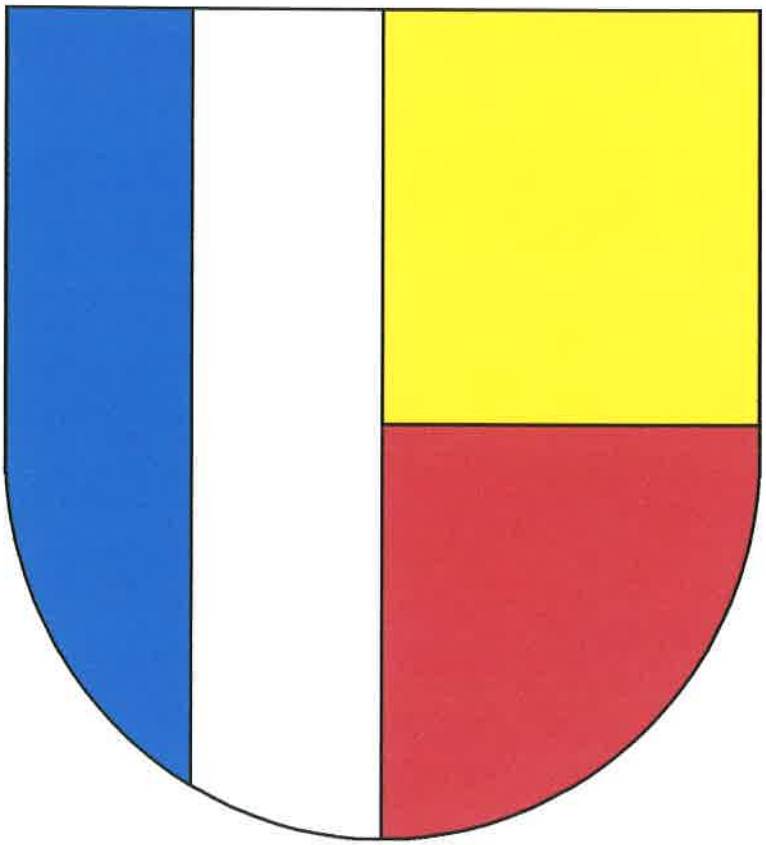
ZLATÁ
Návrh znaku č. 3

Stanislav Kaňka

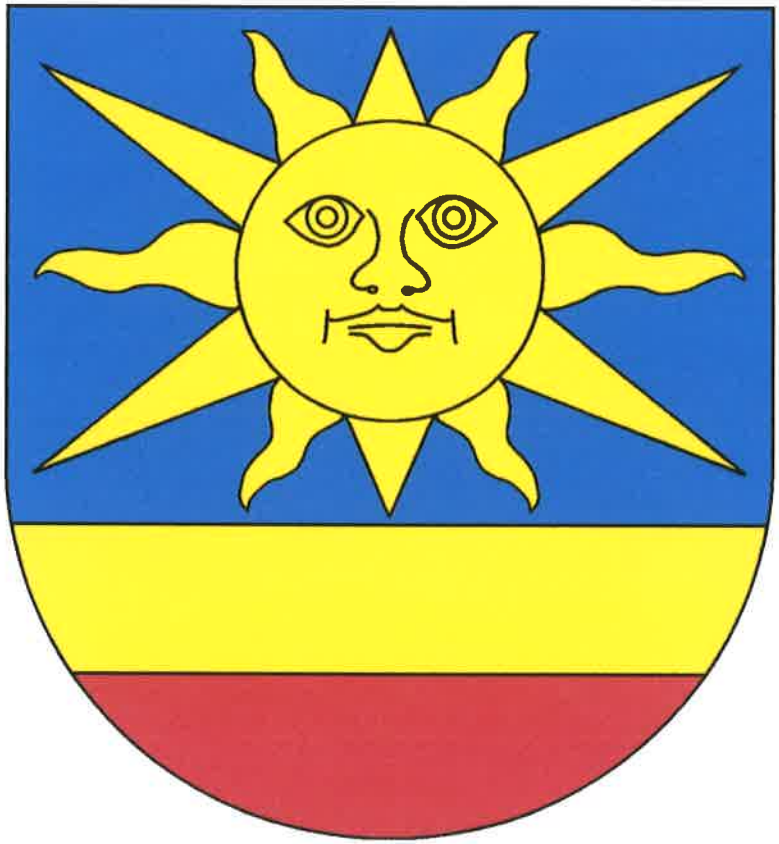
ZLATÁ
Návrh znaku č. 3A

Stanislav Kanka

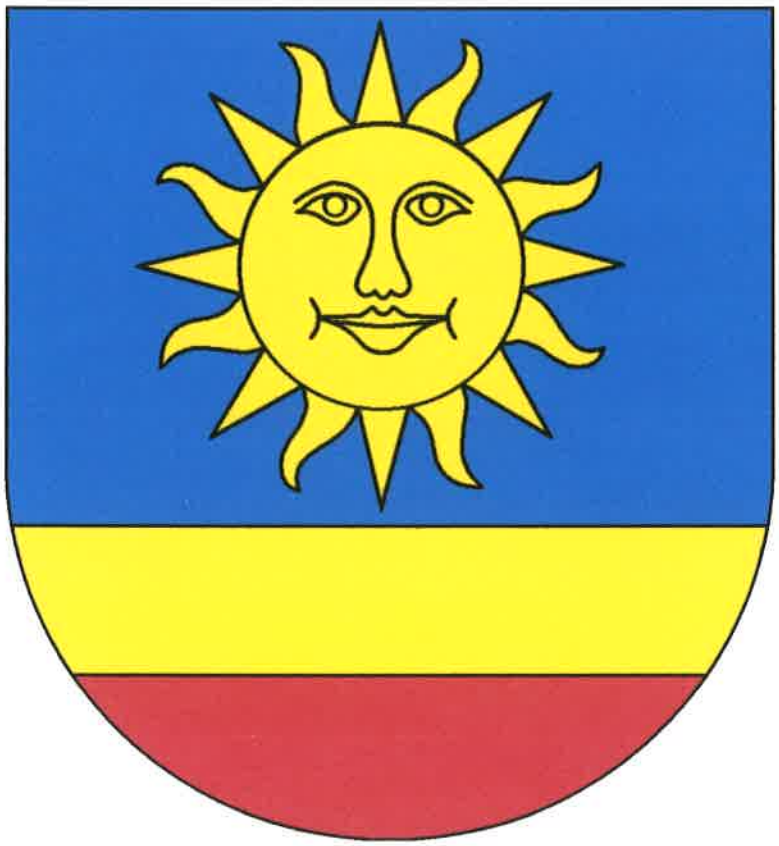

ZLATÁ
Návrh znaku č. 4

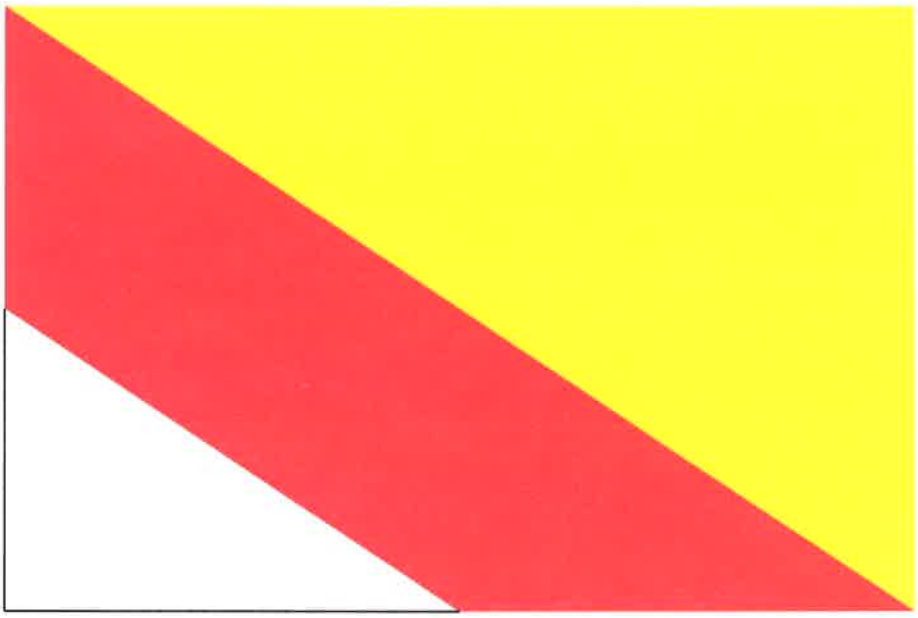
Stanislav Kahle

ZLATÁ
Návrh znaku č. 5

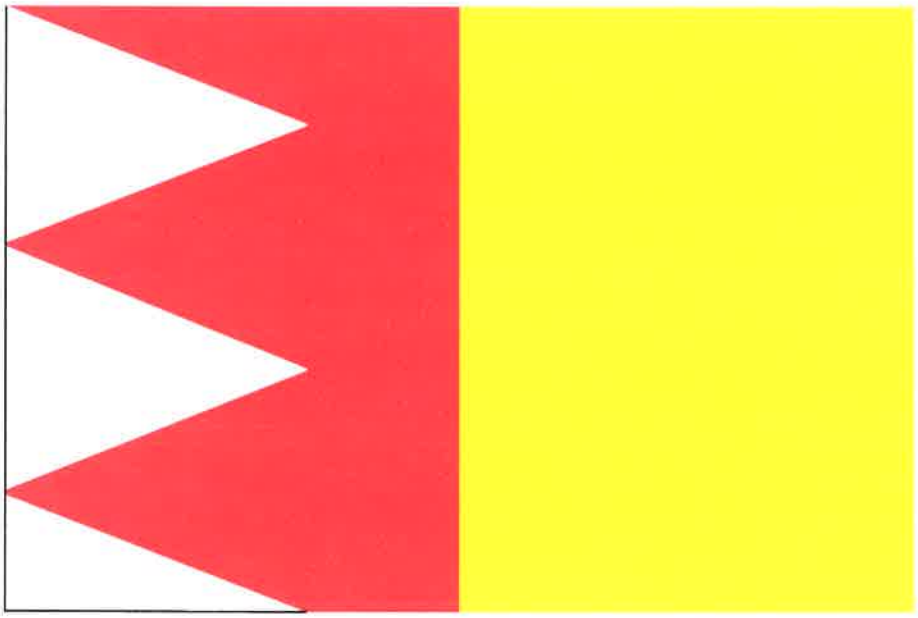

ZLATÁ
Návrh znaku č. 5A

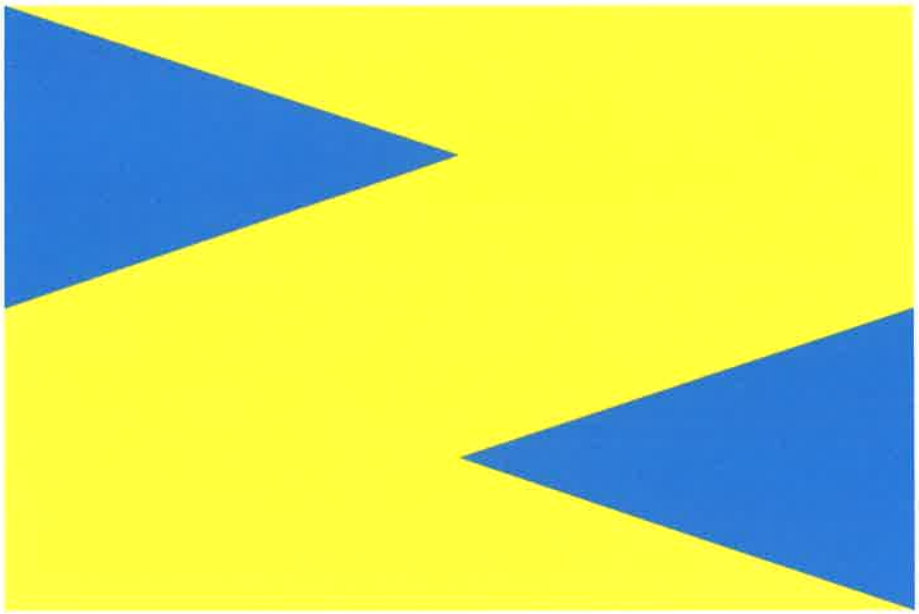
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 1/1

Stanislav Kecík

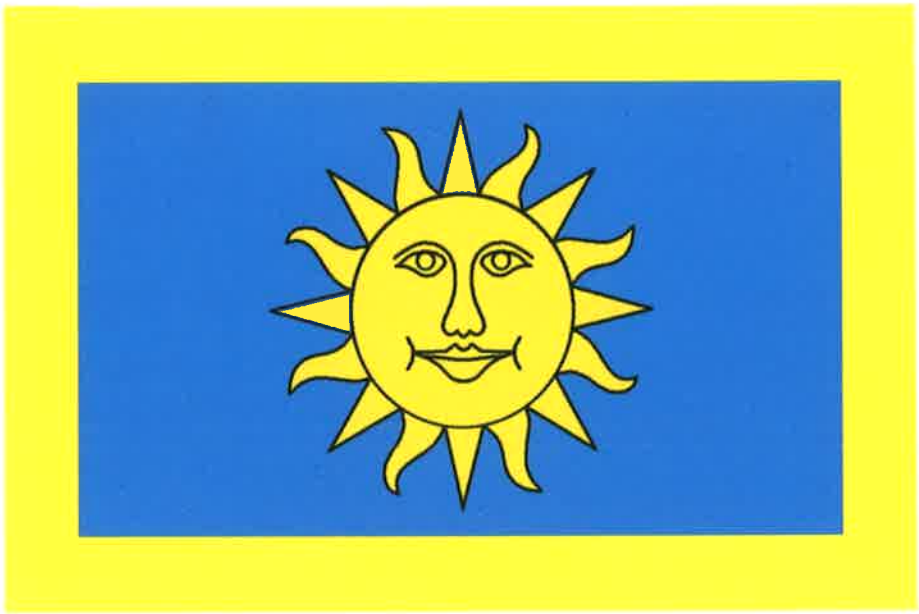
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 1/2

Stanislav Kaník

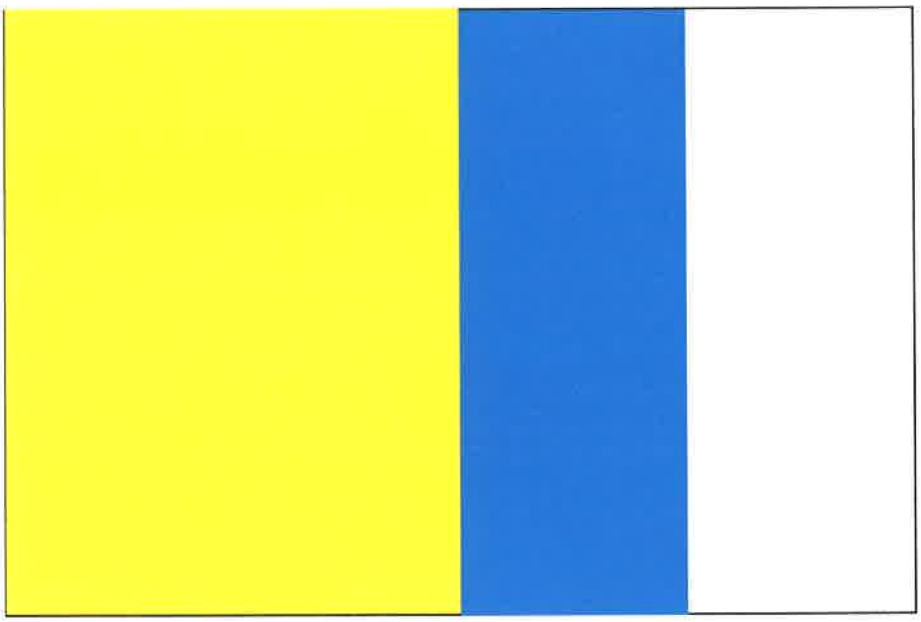
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 2/1

Stanislav Kaňka

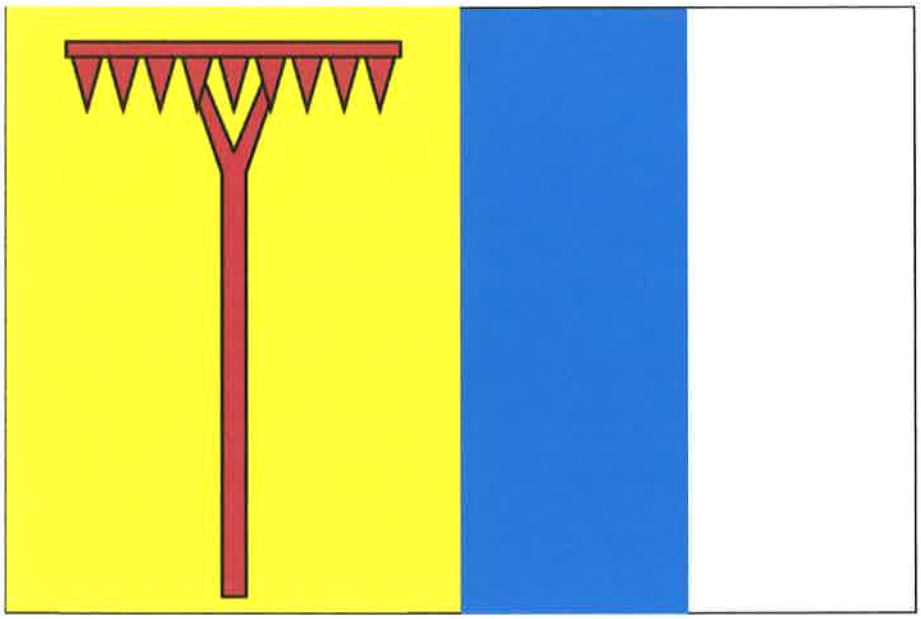
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 2/2

Stanislav Kaňka

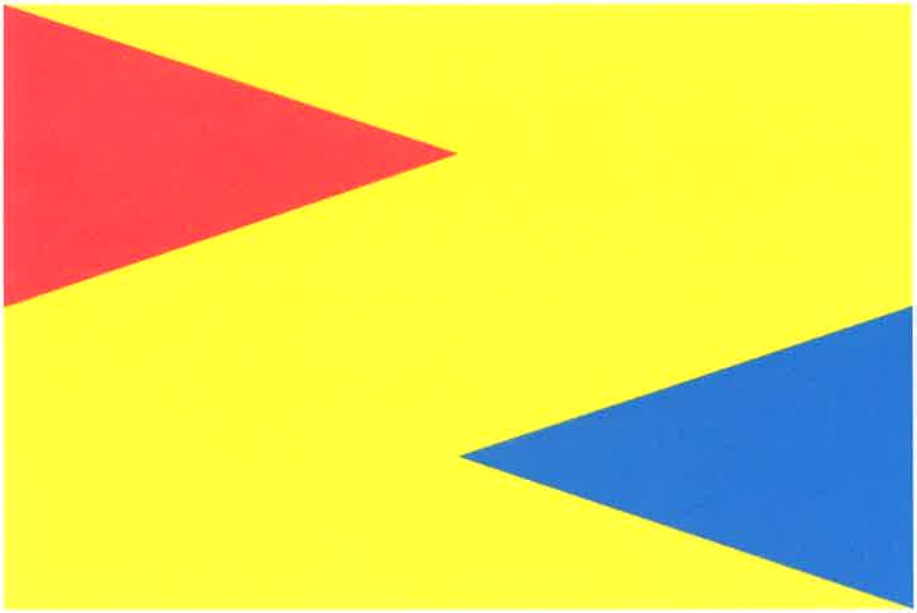
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 3/1

Stanislav Kaška

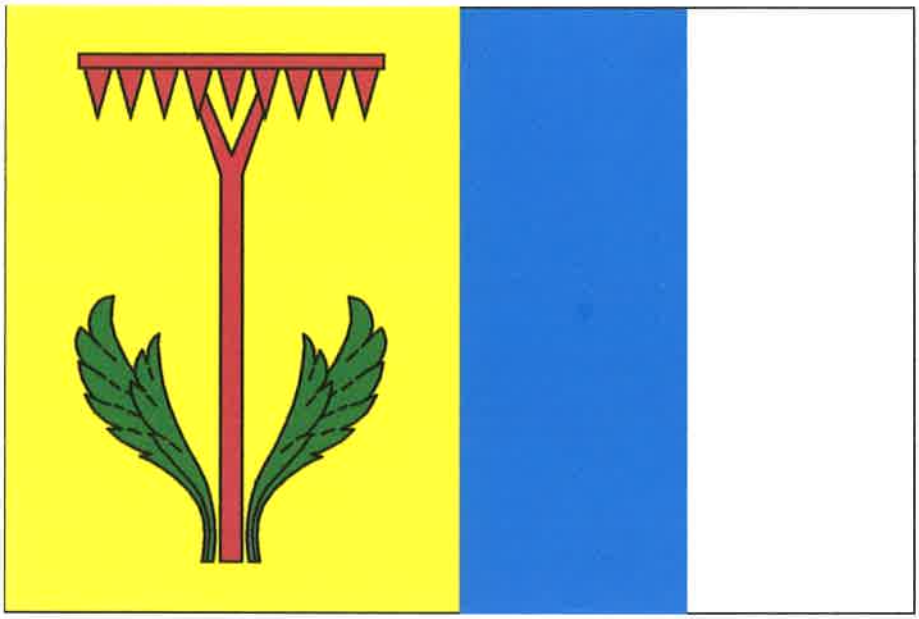
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 3/2

Stanislav Kaník

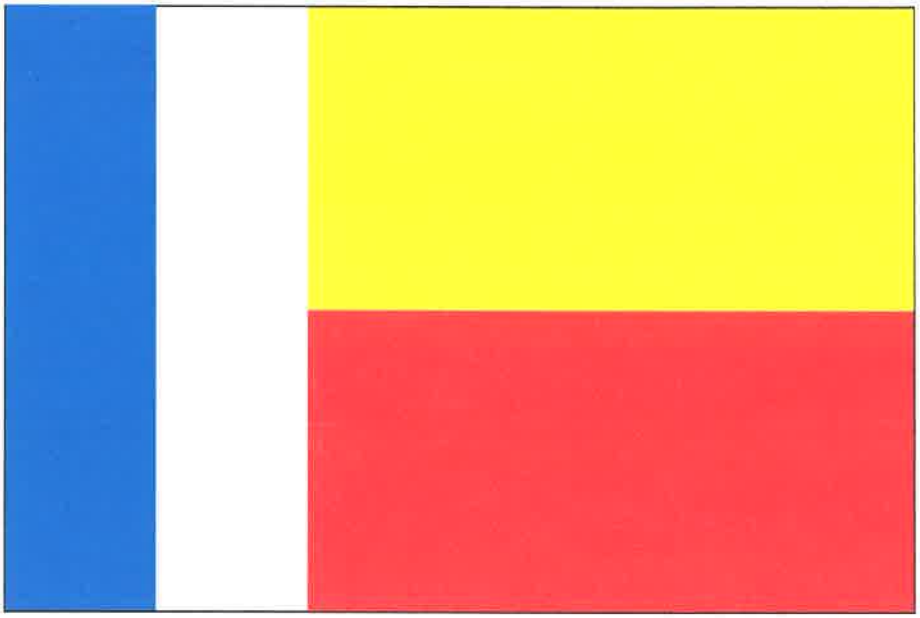
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 3A/1

Stanislav Kahle

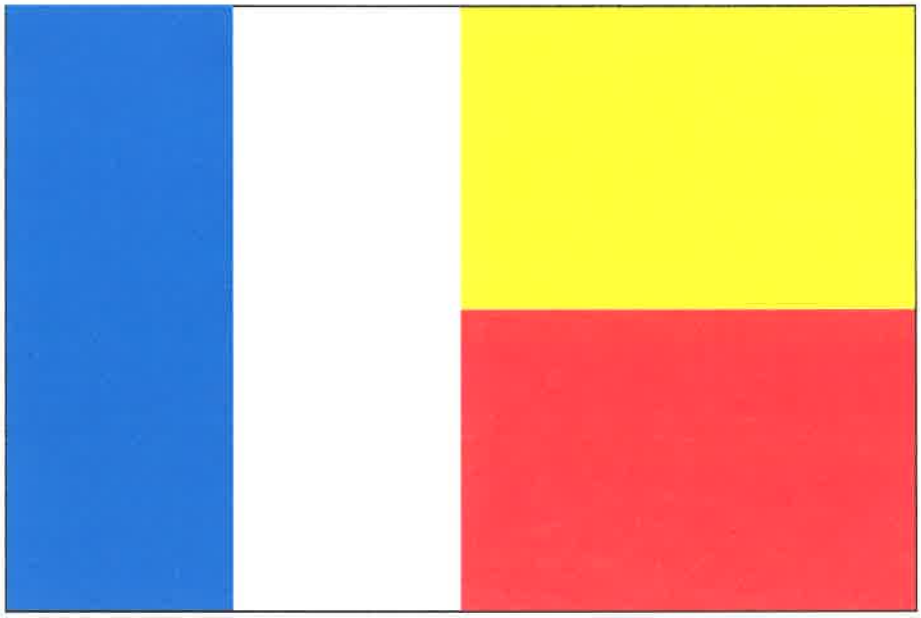
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 3A/2

Stanislav Kadlec

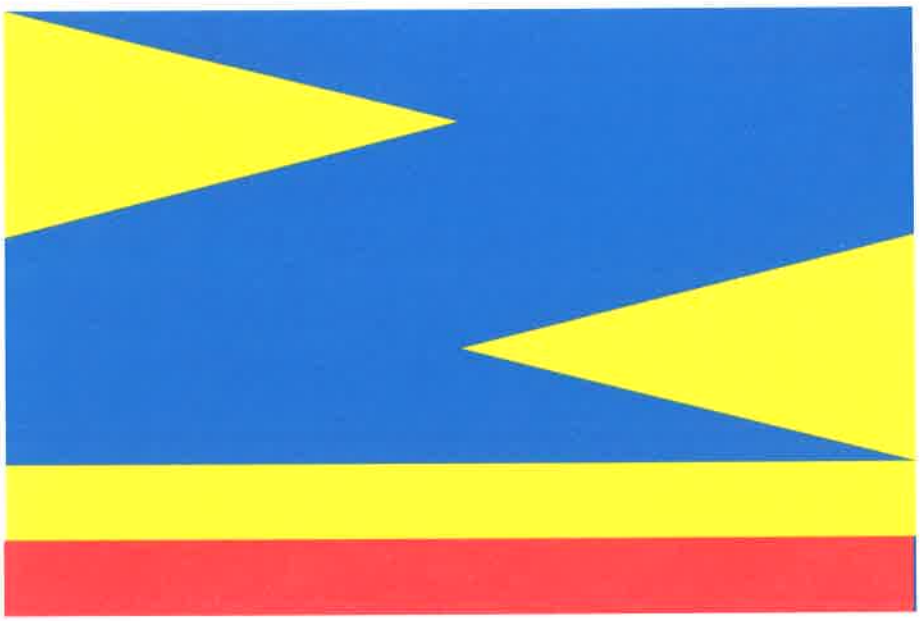
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 4/1

Stanislav Kaňka

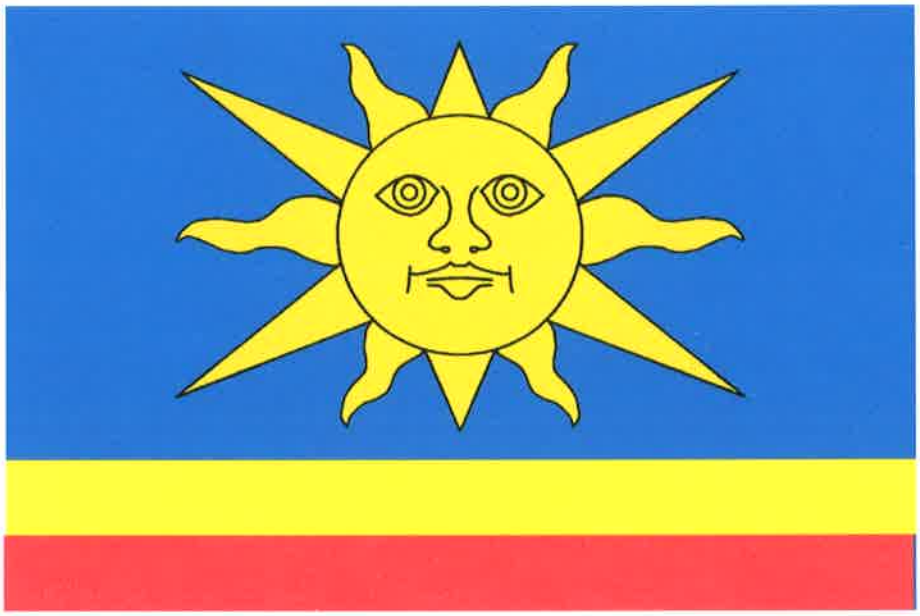
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 4/2

Stanislav Kaňa

ZLATÁ
Návrh vlajky č. 5/1

Stanislav Kaňa

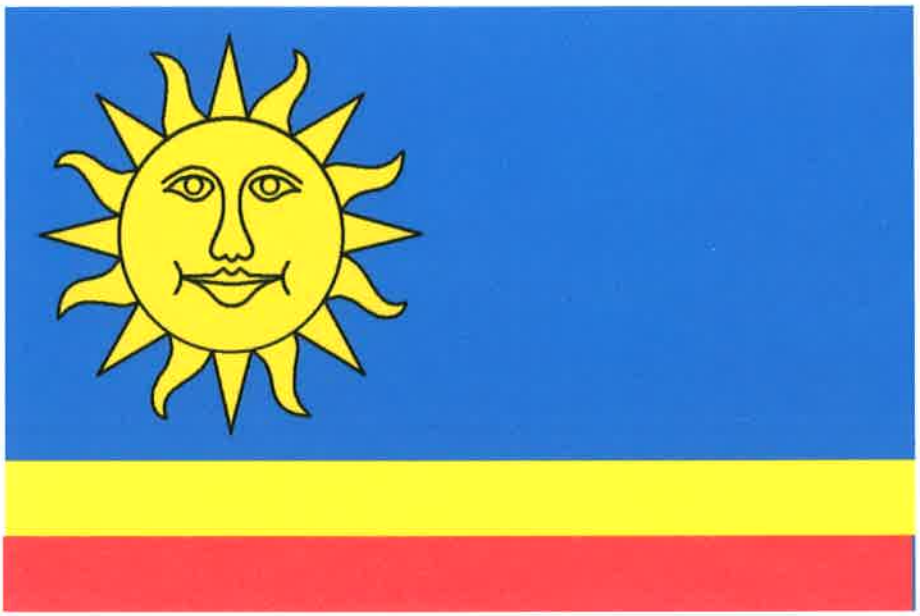
ZLATÁ
Návrh vlajky č. 5/2

Stanislav Kaník

ZLATÁ
Návrh vlajky č. 5A/1

Stanislav Kaňka

ZLATÁ
Návrh vlajky č. 5A/2

Stanislav Katík